

Curățenia, mama sănătății

Un dar care trebuie prețuit

Victor aștepta cu nerăbdare să vină primăvara, să poată ieși afară, să poată alerga prin parc cu câțelul lui.

Iată că soarele ieși din bârlogul lui și, încălzind cu putere, a reușit să topească zăpada, și a mângâiat firele de iarbă, ajutându-le să crească.

Dar când au ajuns în parc, surpriză: iarba era acoperită cu hârtii, sticle goale, pungi din plastic...

Vai, Azorică, unde o să ne jucăm noi? Ar trebui să facem curățenie, să strângem toate gunoaiile ca să ne putem juca...

Și s-au pus amândoi pe treabă. Iar Azorică își ajuta stăpânul cum putea el mai bine...

Cum umplu prima pungă cu diferite gunoaiie, Victor i-o dădu lui Azorică.

Hai, Azorică, du-te și du-o la locul ei!

Și Azorică porni ca din pușcă...

... și s-a oprit chiar lângă o mașină care se pregătea să plece.

Uite, dragă, ce câțel obraznic. Uite ce a lăsat lângă mașina noastră. Hmm, parcă ar fi resturile noastre.

Treci, ogarule, de lângă mașina noastră!

E câțelul tău?

Da, domnule. Îmi pare rău dacă v-a supărat cu ceva. Tocmai am făcut curățenie în parc și i-am spus lui Azorică să ducă mizeria. Nu înțeleg de ce s-a oprit aici. Trebuia să le ducă la coșul de gunoi.

Ei, ce supărare! Noi am fost în parc și am luat o gustare. Ne-am speriat când câțelul s-a apropiat de noi, dar am fost surprinși când am văzut că ne-a adus tocmai resturile de la mâncarea noastră.